Temps Pasqual - Tercer diumenge

Per JosemiE el dl., 29/04/2019 - 00:00

Ac 5,27b-32.40b-41
Ap 5,11-14
Jn 21,1-19

Aquest tercer diumenge de Pasqua ens ofereix un ensenyament molt important per fer –nosaltres, avui- l'experiència vital de trobada amb el Ressuscitat. La vida cristiana, tot ella, és això. Aquest llarg temps de Pasqua és la crida concreta a posar-nos-hi.

A.- La comunitat dels anys 30.

1.- Una gran decepció.

La comunitat està en shock. Encara no ha integrat –ni sap com fer-ho- la mort de Jesús a la creu. No sap com reaccionar. No sap què pensar. Sense esma per fer res. Sense llums per sortir-se'n. Sense pistes per interpretar-ho. És el final, i el pitjor i més decebedor final.

Així estant, Pere, impulsiu i inquiet, es posa a fer el que sap. Surt a pescar. Sona molt a un "...marxo a escampar la boira... a veure si em distrec una mica..." I, possiblement, en aquella barca, aquells d'homes enfonsats i desanimats fan de la pesca un espai terapèutic i d'airejar-se.

Comencen a pescar rutinàriament. Potser sense posar massa atenció. Amb els automatismes de les seves lliçons ben apreses. A la seva manera. Des de la seva experiència, llargament apresa i interioritzada. Ara surt automàtica. Sense posar massa atenció al que fan. I Jesús s'hi fa present.

2.- No sabien que era Jesús.

Però aquells deixebles que pesquen al seu aire, no el reconeixen. Ells ja en saben prou, d'això de pescar. Si és el seu ofici!! És la seva vida. I la viuen al seu aire. Jesús –anònim desconegut, en aquests moments- els diu que la vida han de viure-la, no des de les pròpies habilitats i esquemes. Han de viure-la a l'aire de Jesús. Tot seguint les indicacions de Jesús. Han de posar en joc el que han après d'ell. El que li han escoltat. I aleshores, quan ho fan "a la manera de Jesús", la cosa canvia radicalment. Quan fan present Jesús a les seves vides, tot és diferent.

3.- Sabien prou bé que era el Senyor.

Sorprèn molt, el contrast d'aquestes dues expressions. Passen del " No sabien que era Jesús". Al "sabien prou bé que era el Senyor".

I, què ha passat, per transformar la primera vivència en la segona? Alguna cosa ha succeït.

4.- Les cinc dimensions que fan possible el canvi.

Podem veure, en aquest episodi, cinc disposicions que fan possible el pas de la foscor a la llum.

a) Aquests pescadors –tan segurs d'ells mateixos!- s'han obert... a un desconegut. A una manera nova de pensar i fer. S'han relativitzat ells mateixos i les seves seguretats inamovibles. Han deixat a banda allò tan cegador i esterilitzant de que "jo ja sé de què va, això..." "Si sempre hem fet..." I s'han atrevir a tirar la xarxa d'una altra manera.

b) Confien. S'han obert a la confiança.

c) Miren –i veuen!- més enllà de primeres aparences.

d) S'escolten uns als altres. S'escolten en les seves diferents percepcions personals i comunitàries. L'amor (el deixeble estimat) percep la presència del Ressuscitat abans que la jerarquia (Pere). I la jerarquia és preguntada sobre el seu amor.

e) Clarifiquen la mirada –s'alliberen del plor paralitzant i pesarós- i, aleshores, poden descobrir que en el servei, Crist Ressuscitat els precedeix. En el servei i l'atenció.

B.- La comunitat del 2019...

Ara, a nosaltres, ens toca descobrir que aquest relat és, exactament, el de les nostres comunitats. Aquest relat parla de nosaltres i del nostre avui. I ens toca aprendre d'aquells primers pescadors del llac.

Potser estem molt capficats en els nostres esquemes. I ens seguim entestant en fer les coses “com sempre les hem fet”. O, potser, hem d’aprendre a reconèixer millor el nostre desconcert i el nostre estat d’ànim? I sentir la necessitat del Ressuscitat. Necessitats de la seva presència i el seu impuls! O, potser hem de fer més atenció que el nostre actuar i el nostre sentir sigui més “a la manera de Jesús”, i ensinistrar la nostra escolta?

Ara ens toca a nosaltres. Passar de no veure’l enlloc ni reconèixer-lo, a descobrir-lo ben present en tots els espais, crides i ocasions. A nosaltres ens toca preguntar-nos per l’amor que posem en joc.

A nosaltres ens toca deixar espai perquè El Ressuscitat sigui algú real i ben present en el nostre viure.

És la Pasqua. És la nostra vida.

ETIQUETES

RUTINA COMUNITAT ESCOLTA PRESÈNCIA